TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2020 m. rugsėjo 22 d.*

„Apeliacinis skundas – Valstybės pagalba – 107 straipsnio 3 dalies c punktas – SESV 11 ir 194 straipsniai – Euratomo sutarties 1 straipsnis, 2 straipsnio c punktas ir 106a straipsnio 3 dalis – Pagalba, kurią planuojama suteikti Hinklio kyšulio (Jungtinė Karalystė) C branduolinei elektrinei – Sprendimas, kuriuo pagalba pripažinta suderinama su vidaus rinka – Bendro intereso tikslas – Europos Sąjungos aplinkos apsaugos tikslai – Aplinkos apsaugos principas, principas „teršėjas moka“, atsargumo ir tvarumo principai – Atitinkamos ekonominės veiklos nustatymas – Rinkos nepakankamumas – Pagalbos proporcingumas – Investicinė pagalba arba pagalba veiklai – Pagalbos elementų nustatymas – Pranešimas dėl garantijų“

Byloje C-594/18 P

dėl 2018 m. rugsėjo 21 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Austrijos Respublika, iš pradžių atstovaujama G. Hesse, vėliau F. Koppensteiner ir M. Klamert, padedamų *Rechtsanwalt* H. Kristoferitsch,

apeliantė,

dalyvaujant kitoms apeliacinio proceso šalims:

Europos Komisijai, atstovaujamai É. Gippini Fournier, T. Maxian Rusche, taip pat P. Němečková ir K. Herrmann,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

Čekijos Respublikai, atstovaujamai M. Smolek, J. Vláčil, T. Müller ir I. Gavrilová,

Prancūzijos Respublikai, iš pradžių atstovaujamai D. Colas ir P. Dodeller, vėliau P. Dodeller ir T. Stehelin,

Liuksemburgo Didžiajai Hercogystei, iš pradžių atstovaujamai D. Holderer, vėliau T. Uri, padedamų advokato P. Kinsch,

Vengrijai, atstovaujamai M. Z. Fehér, padedamo *ügyvéd* P. Nagy,

Lenkijos Respublikai, atstovaujamai B. Majczyna,

Slovakijos Respublikai, atstovaujamai B. Ricziová,

* Proceso kalba: vokiečių.

Jungtinei Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystei, atstovaujamai Z. Lavery ir S. Brandon, padedamų *QC* A. Robertson ir baristerio T. Johnston,

įstojusioms į bylą šalims pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas K. Lenaerts, pirmininko pavaduotoja R. Silva de Lapuerta, kolegijų pirmininkai A. Arabadjiev, A. Prechal, M. Vilaras, M. Safjan, S. Rodin, L. S. Rossi ir I. Jarukaitis (pranešėjas), teisėjai T. von Danwitz, C. Toader, D. Šváby, K. Jürimäe, C. Lycourgos ir N. Piçarra,

generalinis advokatas G. Hogan,

posėdžio sekretorė M. Krausenböck, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2020 m. sausio 28 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2020 m. gegužės 7 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Apeliaciniu skundu Austrijos Respublika prašo panaikinti 2018 m. liepos 12 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Austrija / Komisija* (T-356/15, EU:T:2018:439; toliau – skundžiamas sprendimas); juo atmestas jos ieškinys dėl 2014 m. spalio 8 d. Komisijos sprendimo (ES) 2015/658 dėl pagalbos priemonės SA.34947 (2013/C) (ex 2013/N), kurią Jungtinė Karalystė ketina skirti Hinklio kyšulio C branduolinei elektrinei remti (OL L 109, 2015, p. 44; toliau – ginčijamas sprendimas), panaikinimo; jame Europos Komisija konstatavo, kad ši pagalbos priemonė yra suderinama su vidaus rinka, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktą, ir leido ją vykdyti.

Ginčo aplinkybės

2 2013 m. spalio 22 d. Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė pranešė apie tris pagalbos priemones (toliau – nagrinėjamos priemonės) Hinklio kyšulio C branduolinei elektrinei (toliau – Hinklio kyšulio C elektrinė) remti. Nagrinėjamomis priemonėmis remiama bendrovė *NNB Generation Company Limited* (toliau – NNBG), kuri yra *EDF Energy plc* (toliau – EDF) patronuojamoji bendrovė.

3 Pirma nagrinėjama priemonė – susitarimas dėl skirtumų, sudarytas NNBG ir *Low Carbon Contracts Ltd*, t. y. subjekto, finansuojamo vykdant visiems licencijuotiems elektros energijos tiekėjams pagal įstatymą nustatytą solidariąją prievolę, kuria siekiama užtikrinti NNBG elektros pardavimo kainų stabilumą, kol bus eksploatuojama Hinklio kyšulio C elektrinė. Antra priemonė – Jungtinės Karalystės energetikos ir klimato kaitos ministerijos ir NNBG investuotojų susitarimas, papildantis susitarimą dėl skirtumų, kuriame nustatyta, kad, jeigu anksčiau laiko sustabdžius Hinklio kyšulio C branduolinę elektrinę dėl politinių priežasčių *Low Carbon Contracts* NNBG investuotojams nesumokėtų kompensacijos, sutartą kompensaciją investuotojams sumokėtų nurodyta ministerija. Jame taip pat nustatyta pelno pasidalijimo tvarka. Trečia priemonė – Jungtinės Karalystės kredito garantija, skirta užtikrinti NNBG išleistinoms obligacijoms, kad laiku būtų atliekamas reikalavimus atitinkančios skolos pagrindinės sumos ir palūkanų mokėjimas.

4 2013 m. gruodžio 18 d. Europos Komisija nusprendė pradėti formalią tyrimo procedūrą dėl nagrinėjamų priemonių. Šis sprendimas buvo paskelbtas 2014 m. kovo 7 d. *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* (OL C 69, 2014, p. 60).

5 2014 m. spalio 8 d. Komisija priėmė ginčijamą sprendimą, jo 7 skirsnyje nurodė, kad nagrinėjamos priemonės yra valstybės pagalba, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį. To sprendimo 9 ir 10 skirsniuose Komisija išnagrinėjo, ar šios priemonės gali būti laikomos suderinamomis su vidaus rinka, remiantis SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktu, ir nusprendė, kad gali. To sprendimo 1 straipsnio pirma pastraipa suformuluota taip:

„Pagalba Hinklio kyšulio C elektrinei, kurios forma – susitarimas dėl skirtumų, [ministerijos] sekretoriaus susitarimas ir kredito garantija, taip pat visi susiję dalykai, ir kurią [Jungtinė Karalystė] planuoja įgyvendinti, yra suderinama su vidaus rinka pagal [SESV] 107 straipsnio 3 dalies c punktą.“

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

6 2015 m. liepos 6 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo Austrijos Respublikos ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo.

7 Liuksemburgo Didžiajai Hercogystei leista įstoti į bylą palaikyti Austrijos Respublikos reikalavimų, o Čekijos Respublikai, Prancūzijos Respublikai, Vengrijai, Lenkijos Respublikai, Rumunijai, Slovakijos Respublikai ir Jungtinei Karalystei leista įstoti į bylą palaikyti Komisijos reikalavimų.

8 Kaltindama Komisiją, kad ji nagrinėjamas priemones pripažino suderinamomis su vidaus rinka, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktą, ir grįsdama ieškinį Austrijos Respublika rėmėsi dešimčia pagrindų.

9 Skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas atmetė tuos dešimt pagrindų ir ieškinį.

Šalių reikalavimai Teisingumo Teisme

10 Apeliaciniu skundu Austrijos Respublika Teisingumo Teismo prašo:

– panaikinti visą skundžiamą sprendimą,

– tenkinti ieškinį dėl ginčijamo sprendimo negaliojimo,

– priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas ir

– visoms apeliaciniame procese dalyvaujančioms pirmojoje instancijoje į bylą įstojusioms šalims nurodyti padengti savo bylinėjimosi išlaidas.

11 Liuksemburgo Didžioji Hercogystė Teisingumo Teismo prašo:

– visiškai tenkinti apeliacinį skundą ir panaikinti visą skundžiamą sprendimą,

– visiškai tenkinti dėl ginčijamo sprendimo negaliojimo pareikštą ieškinį ir

– priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

12 Komisija Teisingumo Teismo prašo:

– atmesti apeliacinį skundą ir

– priteisti iš Austrijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

13 Čekijos Respublika, Prancūzijos Respublika, Vengrija, Lenkijos Respublika, Slovakijos Respublika ir Jungtinė Karalystė Teisingumo Teismo prašo atmesti apeliacinį skundą.

Dėl apeliacinio skundo

Dėl pirmojo pagrindo

14 Pirmajame pagrinde Austrijos Respublika tvirtina, kad skundžiamame sprendime Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nenusprendė, kad naujos branduolinės elektrinės statyba yra bendro intereso tikslas.

Dėl pirmojo pagrindo pirmos dalies

– Šalių argumentai

15 Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės palaikoma Austrijos Respublika Bendrąjį Teismą kaltina tuo, kad jis skundžiamo sprendimo 79 ir paskesniuose punktuose atmetė jos argumentus, kuriais ginčytas Komisijos vertinimas, pateiktas ginčijamo sprendimo 374 konstatuojamojoje dalyje; pagal jį branduolinės energijos gamybos skatinimas yra bendro intereso tikslas. Kad taip nuspręstų, Bendrasis Teismas klaidingai rėmėsi principu, pagal kurį vertinant, ar branduolinės energijos gamybos skatinimas yra bendro intereso tikslas, kurio valstybės narės gali siekti teikdamos valstybės pagalbą, reikia atsakyti ne į klausimą, ar šis tikslas atitinka visų arba daugumos valstybių narių interesus, o nustatyti, ar tai yra viešasis interesas, o ne vien pagalbos gavėjo privatus interesas.

16 Taip nuspręsdamas Bendrasis Teismas nukrypo nuo Komisijos praktikos ir dominuojančios jurisprudencijos, susijusių su SESV 107 straipsnio 3 dalies c punkto taikymu, pagal kurias iš esmės bet kuria pagalba turi būti siekiama bendro intereso tikslo ar net Sąjungos bendro intereso tikslo, t. y. tokio, kuris atitinka visų valstybių narių bendrą interesą.

17 Komisija, Čekijos Respublika, Prancūzijos Respublika, Vengrija, Lenkijos Respublika, Slovakijos Respublika ir Jungtinė Karalystė mano, kad ši pirmojo pagrindo pirma dalis nepagrįsta.

– Teisingumo Teismo vertinimas

18 Remiantis SESV 170 straipsnio 3 dalies c punkto formuluote, vidaus rinkai neprieštaraujančia gali būti laikoma pagalba, skirta tam tikros ekonominės veiklos rūšių arba tam tikrų ekonomikos sričių plėtrai skatinti, jei netrikdo prekybos sąlygų taip, kad prieštarautų bendram interesui.

19 Tam, kad galėtų būti pripažinta suderinama su vidaus rinka pagal šią nuostatą, valstybės pagalba turi tenkinti dvi sąlygas, kurių pirmoji – pagalba turi būti skirta tam tikros ekonominės veiklos rūšių arba tam tikrų ekonomikos sričių plėtrai skatinti, o antroji, suformuluota neigiama forma, – pagalba neturi trikdyti prekybos sąlygų taip, kad prieštarautų bendram interesui.

20 Priešingai nei SESV 107 straipsnio 3 dalies b punkte, kuriame nustatyta, kad vidaus rinkai neprieštaraujančia gali būti laikoma pagalba, skirta bendriems Europos interesams svarbių projektų vykdymui skatinti arba kurios nors valstybės narės ekonomikos dideliems sutrikimams atitaisyti, SESV 107 straipsnio 3 dalies c punkte pagalbos suderinamumas nesiejamas su sąlyga, kad ja būtų siekiama bendro intereso tikslo, ir tai neturi reikšmės aplinkybei, kad remiantis šiuo pagrindu Komisijos priimti sprendimai turi užtikrinti Sąjungos teisės laikymąsi.

21 Priešingai, nei teigia Austrijos Respublika, Teisingumo Teismas jos nurodytuose sprendimuose nesirėmė sąlygos, kad būtų siekiama bendro intereso tikslo, egzistavimu. 1980 m. rugsėjo 17 d. Sprendime *Philip Morris Holland / Komisija* (730/79, EU:C:1980:209, 24–26 punktai), 1987 m. vasario 24 d. Sprendime *Deufil / Komisija* (310/85, EU:C:1987:96, 18 punktas) ir 2002 m. rugsėjo 19 d. Sprendime *Ispanija / Komisija* (C-113/00, EU:C:2002:507, 67 punktas), iš esmės nurodydamas, kad Komisija turi diskreciją, kurios įgyvendinimas apima sudėtingus ekonominius ir socialinius vertinimus (žr. 2016 m. kovo 8 d. Sprendimo *Graikija / Komisija*, C-431/14 P, EU:C:2016:145, 68 punktą), turimus atlikti Sąjungoje, Teisingumo Teismas nusprendė, kad, kaip išvados 65–71 punktuose nurodė generalinis advokatas G. Hogan, Komisija turi patikrinti, ar numatoma pagalba siekiama bendro intereso tikslo.

22 Kiek tai susiję su Komisijos praktika, pažymėtina, kad Austrijos Respublikos nurodyta Valstybės pagalbos moksl[o] tyrimams, technologinei plėtrai ir inovacijoms sistema (OL C 198, 2014, p. 1), 2014–2020 m. Valstybės pagalbos aplinkos apsaugai ir energetikai gairės (OL C 200, 2014, p. 1), Valstybės pagalbos taisyklių taikymo plačiajuosčio ryšio tinklų sparčiam diegimui [Europos Sąjungos] gairės (OL C 25, 2013, p. 1) ir 2014–2020 m. regioninės valstybės pagalbos gairės (OL C 209, 2013, p. 1) nagrinėjamoms priemonėms netaikomos, nes nė vienas iš šių dokumentų netaikomas pagalbai, skirtai branduolinės elektrinės veiklai remti.

23 Be to, Austrijos Respublika remiasi Komisijos dokumentu „Valstybės pagalbos pagal 87 straipsnio 3 dalį suderinamumo ekonominio vertinimo bendrieji principai“, kuriame numatyto analizės metodo pirmame etape aiškinamasi, ar atitinkama pagalba siekiama aiškiai apibrėžto bendro intereso tikslo.

24 Vis dėlto net darant prielaidą, kad toks dokumentas gali būti laikomas gairėmis ar pranešimu, nuo kurių Komisija iš esmės negali nukrypti, antraip jai gali būti taikomos sankcijos atitinkamais atvejais už bendrųjų teisės principų, kaip antai vienodo požiūrio ar teisėtų lūkesčių apsaugos, pažeidimą (šiuo klausimu žr. 2016 m. kovo 8 d. Sprendimo *Graikija / Komisija*, C-431/14 P, EU:C:2016:145, 69 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją), reikia nuspręsti, kad bet kuriuo atveju, remdamasi šiais dokumentais, ji negalėtų nepagrįstai susiaurinti SESV 107 straipsnio 3 dalies c punkto taikymo srities, nustatydama tokį šios nuostatos taikymą, kuris neatitiktų to, kas nurodyta šio sprendimo 20 punkte (šiuo klausimu žr. 2008 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Vokietija ir kt. / Kronofrance*, C-75/05 P ir C-80/05 P, EU:C:2008:482, 65 punktą).

25 Be to, tiek, kiek Austrijos Respublika Bendrąjį Teismą kaltina tuo, kad jis nukrypo nuo Komisijos praktikos, primintina, jog atsižvelgiant būtent į SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktą, o ne į ankstesnę Komisijos praktiką, turi būti vertinama, ar pagalba tenkina jame nustatytas taikymo sąlygas (2011 m. liepos 21 d. Sprendimo *Freistaat Sachsen ir Land Sachsen-Anhalt / Komisija*, C-459/10 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2011:515, 38 punktas).

26 Kadangi SESV 107 straipsnio 3 dalies c punkte nereikalaujama, kad, siekiant planuojamą pagalbą pripažinti suderinama su vidaus rinka, ja būtų siekiama bendro intereso tikslo, pirmojo pagrindo pirma dalis nepagrįsta.

Dėl pirmojo pagrindo antros dalies

– *Šalių argumentai*

27 Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės palaikoma Austrijos Respublika Bendrąjį Teismą kaltina tuo, kad skundžiamo sprendimo 97 punkte jis konstatavo: „[a]tsižvelgiant į Euratomo sutarties 1 straipsnio antrą pastraipą ir 2 straipsnio c punktą, reikia konstatuoti, kad Komisija, nuspręsdama, kad Jungtinė Karalystė turėjo teisę branduolinės energijos, ir, kalbant konkrečiau, naujos branduolinės elektrinės statybos skatinimo tikslą nustatyti kaip viešojo intereso tikslą, kaip jis suprantamas pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktą, nepadarė klaidos“.

28 Šiuo klausimu ji teigia, kad branduolinės energijos gamybos skatinimo tikslas teikiant pagalbą branduolinių elektrinių statybai nustatytas ne Euratomo sutartyje ir jis nėra bendras visoms valstybėms narėms. Nei Euratomo sutarties 2 straipsnio c punkte, nei kurioje kitoje šios sutarties nuostatoje nenurodyta valstybės pagalba investicijoms į branduolinę energiją ir branduolinių elektrinių statybą. Bendrasis Teismas šį Euratomo sutarties 2 straipsnio c punktą aiškino atrankiuoju būdu, neatsižvelgdamas į tai, kad šia nuostata siekiama sukurti ne naujus branduolinės energijos gamybos pajėgumus, o „pagrindinius įrenginius“ ir siekiama „branduolinės energijos plėtros“. Todėl branduolinės energijos gamybos skatinimas, t. y. teikiant pagalbą naujų gamybos pajėgumų sukūrimui, nėra nei bendras interesas, nei Sąjungos bendras interesas.

29 Komisija, Čekijos Respublika, Prancūzijos Respublika, Vengrija, Lenkijos Respublika, Slovakijos Respublika ir Jungtinė Karalystė tvirtina, kad ši pirmojo pagrindo dalis nepagrįsta.

– *Teisingumo Teismo vertinimas*

30 Kaip matyti iš pirmojo pagrindo pirmos dalies nagrinėjimo, SESV 107 straipsnio 3 dalies c punkte taikant šią nuostatą pagalbos suderinamumas nesiejamas su sąlyga, kad planuojama pagalba būtų siekiama bendro intereso tikslo. Dėl šios priežasties pirmojo pagrindo antra dalis taip pat nepagrįsta.

31 Be to, ši dalis taip pat negali būti priimta, nes joje teigiama, kad pagal Euratomo sutartį neleidžiama teikti valstybės pagalbos branduolinių elektrinių statybai ar naujų branduolinės energijos gamybos pajėgumų sukūrimui, remiantis SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktu.

32 Visų pirma pažymėtina, jog Euratomo sutartis ir SESV turi tokią pačią teisinę galią, kaip tai matyti iš Euratomo sutarties 106a straipsnio 3 dalies, kurioje nustatyta, kad ESS ir SESV nuostatos nenukrypsta nuo Euratomo sutarties nuostatų. Kaip nurodė generalinis advokatas išvados 37 ir 38 punktuose, kadangi Euratomo sutartis yra konkrečiam sektoriui skirta sutartis, kuria siekiama branduolinės energijos plėtros, o SESV tikslai yra daug platesni ir Sąjungai suteikiami platūs įgaliojimai įvairiausiose srityse ir sektoriuose, SESV normos branduolinės energijos srityje taikomos tada, kai Euratomo sutartyje nėra specialiųjų normų. Be to, kadangi Euratomo sutartyje nėra valstybės pagalbą reglamentuojančių normų, SESV 107 straipsnis gali būti taikomas šiame sektoriuje, kaip Bendrasis Teismas teisingai konstatavo skundžiamo sprendimo 73 punkte.

33 Antra, Euratomo sutarties preambulėje nurodyta, kad ja siekiama sukurti reikiamas sąlygas stiprios branduolinės pramonės plėtrai, o 1 straipsnio antroje pastraipoje nustatyta, kad „Bendrijos uždavinys – sudarant būtinas sąlygas sparčiai kurti ir plėtoti branduolinę pramonę, prisidėti prie gyvenimo lygio valstybėse narėse augimo ir santykių su kitomis šalimis plėtojimo“. Šios sutarties 2 straipsnio c punkte nustatyta, kad siekdama įgyvendinti savo uždavinį Bendrija „palengvina sąlygas investicijoms ir užtikrina pagrindinių įrenginių, reikalingų branduolinės energijos plėtrai Bendrijoje, steigimą, visų pirma skatindama įmonių verslo iniciatyvą“. Be to, iš tos sutarties 40 ir 41 straipsnių, siejamų su jos II priedo 11 punktu, susijusių su investicijomis branduolinės energijos srityje, matyti, kad investicijos naujiems įrenginiams ar visų tipų branduolinių reaktorių, naudojamų visiems tikslams, pakeitimui yra

numatytos šioje sutartyje. Vadinasi, Euratomo sutartimi siekiami tikslai apima branduolinių elektrinių statybą ar naujų branduolinės energijos gamybos pajėgumų sukūrimą, todėl jiems teikiama valstybės pagalba neprieštarauja šiems tikslams.

Dėl pirmojo pagrindo trečios dalies

– *Šalių argumentai*

34 Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės palaikoma Austrijos Respublika Bendrąjį Teismą kaltina tuo, kad skundžiamo sprendimo 517 punkte atmetė jos argumentą, pagal kurį remiantis aplinkos apsaugos, atsargumo principais, principu „teršėjas moka“ ir tvarumo principu draudžiama valstybės pagalbą teikti branduolinės elektrinės statybai ar eksploatavimui, nes toks aiškinimas neatitinka Euratomo sutarties 106a straipsnio 3 dalies.

35 Taip nuspręsdamas Bendrasis Teismas prieštaravo skundžiamo sprendimo 72 punkte pateiktiems savo paties argumentams, kad Euratomo sutarties nuostatos yra specialiosios normos, palyginti su SESV nuostatomis, paneigdamas, kad reikia atsižvelgti į pastarosios tikslus, ir nepaaiškindamas, nuo kurios Euratomo sutarties nuostatos jie nukrypsta.

36 Kadangi nuspręsta, kad SESV 107 straipsnis taikomas valstybės pagalbai, kaip antai nagrinėjamoms priemonėms, kitos SESV nuostatos, kuriose nurodyti tikslai, kaip antai SESV 11 ir 194 straipsniuose nurodytas aplinkos apsaugos tikslas, taip pat turėtų būti taikomos ir į jų reikalavimus Komisija turi atsižvelgti. Kadangi Euratomo sutartyje nepateikta konkrečių priemonių aplinkos apsaugos ir sveikatos apsaugos tikslams pasiekti, Bendrasis Teismas turėjo atsižvelgti į šiuos tikslus ir su jais siejamus atsargumo principą, principą „teršėjas moka“ ir tvarumo principą, vertindamas, ar nagrinėjamomis priemonėmis siekta bendro intereso tikslo, vadovaudamasis Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 37 straipsniu ir Teisingumo Teismo jurisprudencija, pagal kurią sveikatos apsauga ir aplinkos apsauga yra esminiai tikslai.

37 Dublike Austrijos Respublika pridūrė, kad Euratomo sutarties 2 straipsnyje nurodyto branduolinės energijos plėtros tikslo turi būti siekiama taip, kad jis atitiktų Sąjungos teisės, visų pirma SESV nuostatas. Taigi šis straipsnis, kaip jį išaiškino Bendrasis Teismas, prieštarauja SESV tikslams, t. y. skatinti energijos vartojimo efektyvumą, plėtoti naujus ir atsinaujinančius energijos šaltinius, apsaugoti aplinką ir sveikatą, principui „teršėjas moka“, atsargumo principui ir tvarumo principui.

38 Komisija, Čekijos Respublika, Prancūzijos Respublika, Vengrija, Lenkijos Respublika, Slovakijos Respublika ir Jungtinė Karalystė mano, kad ši pirmojo pagrindo dalis nepagrįsta.

– *Teisingumo Teismo vertinimas*

39 Kadangi SESV 107 straipsnio 3 dalies c punkte taikant šią nuostatą pagalbos suderinamumas nesiejamas su sąlyga, kad planuojama pagalba būtų siekiama bendro intereso tikslo, kaip tai matyti išnagrinėjus pirmojo pagrindo pirmą dalį, šio pagrindo trečia dalis taip pat nepagrįsta, atsižvelgiant į tai, kad Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės palaikoma Austrijos Respublika ją pateikdama Bendrąjį Teismą kaltina tuo, kad jis pažeidė šią nuostatą, nes vertindamas, ar nagrinėjamomis priemonėmis siekiama bendro intereso tikslo, neatsižvelgė į aplinkos apsaugos, atsargumo principus, principą „teršėjas moka“ ir tvarumo principą.

40 Tiek, kiek pateikdama šią pirmojo pagrindo dalį Austrijos Respublika šiuo atveju iš esmės teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes taikydamas Euratomo sutarties 106a straipsnio 3 dalį atmetė jos argumentą, pagal kurį remiantis aplinkos apsaugos, atsargumo principais, principu „teršėjas moka“ ir tvarumo principu draudžiama valstybės pagalbą teikti branduolinės elektrinės statybai ar

eksploatavimui, pažymėtina, kad tokie principai šioje sutartyje nenustatyti. Kiek tai susiję su aplinkos apsauga, tos sutarties III skyriuje „Sveikata ir sauga“ įtvirtintos tik nuostatos, be kita ko, susijusios su pagrindiniais visuomenės ir darbuotojų sveikatos apsaugos nuo jonizuojančiosios spinduliuotės keliamos grėsmės standartais, įrenginiais, reikalingais oro, vandens ir dirvos radioaktyvumo lygiui stebėti, ir pagrindinių standartų laikymosi kontrole. Šios sutarties būtent 37 straipsnio pirmoje pastraipoje nustatyta, kad „[k]iekviena valstybė narė Komisijai pateikia tokius bendrus duomenis apie radioaktyviųjų atliekų laidojimo bet kokia forma planą, kokių reikia nustatyti, ar dėl tokio plano įgyvendinimo nebus radioaktyviai užterštas kitos valstybės narės vanduo, dirva ar oro erdvė“.

41 Vis dėlto reikia konstatuoti, kad šiose nuostatose išsamiai nereglamentuojami aplinkos apsaugos klausimai, susiję su branduolinės energetikos sektoriumi. Vadinasi, Euratomo sutarčiai neprieštarauja tai, kad šiam sektoriui taikomos aplinką reglamentuojančios Sąjungos teisės normos.

42 Konkrečiau kalbant, kaip iš esmės tvirtina Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės palaikoma Austrijos Respublika, Euratomo sutarties 106a straipsnio 3 dalis neturėtų užkirsti kelio taikyti, be kita ko, Chartijos 37 straipsnį, pagal kurį „[a]ukštas aplinkosaugos lygis ir aplinkos kokybės gerinimas turi būti integruotas į Sąjungos politiką ir užtikrintas pagal tvaraus vystymosi principus“, SESV 11 straipsnį, kuriame nurodyta, kad nustatant ir įgyvendinant Sąjungos politikos ir veiklos kryptis, ypač siekiant skatinti tvarią plėtrą, turi būti atsižvelgiama į aplinkos apsaugos reikalavimus, ir SESV 194 straipsnio 1 dalį, pagal kurią Sąjungos energetikos politikoje turi būti atsižvelgta į poreikį išsaugoti ir gerinti aplinką. Todėl šis Chartijoje ir SESV įtvirtintas reikalavimas ir iš jo kylantys Austrijos Respublikos nurodyti principai turi būti taikomi branduolinės energetikos sektoriuje (pagal analogiją žr. 2009 m. spalio 27 d. Sprendimo *ČEZ*, C-115/08, EU:C:2009:660, 87–91 punktus).

43 Tas pats pasakytina ir dėl Sąjungos antrinės teisės nuostatų aplinkos srityje. Branduolinėms elektrinėms ir kitiems branduoliniams reaktoriams taikomos 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/92/ES dėl tam tikrų valstybės ir privačių projektų poveikio aplinkai vertinimo (OL L 26, 2012, p. 1) nuostatos, kuriose nustatyta, kad turi būti vertinamas tam tikrų projektų poveikis aplinkai (šiuo klausimu žr. 2019 m. liepos 29 d. Sprendimo *Inter-Environnement Wallonie ir Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen*, C-411/17, EU:C:2019:622, 76 punktą).

44 Beje, Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad valstybės pagalba, kuria pažeidžiamos Sąjungos teisės nuostatos ar bendrieji principai, negali būti pripažinta suderinama su vidaus rinka (šiuo klausimu žr. 2008 m. balandžio 15 d. Sprendimo *Nuova Agricast*, C-390/06, EU:C:2008:224, 50 ir 51 punktus).

45 Vadinasi, kadangi SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktas taikomas valstybės pagalbai Euratomo sutarties reglamentuojamame branduolinės energijos sektoriuje, valstybės pagalba šiam sektoriui priskiriamai ekonominei veiklai, kurią ištyrus matyti, kad ji pažeidžia Sąjungos teisės normas aplinkos srityje, negali būti pripažįstama suderinama su vidaus rinka taikant šią nuostatą.

46 Taigi skundžiamo sprendimo 517 punkte Bendrasis Teismas klaidingai atmetė Austrijos Respublikos argumentą, kad pagal aplinkos apsaugos, atsargumo principus, principą „teršėjas moka“ ir tvarumo principą draudžiama teikti valstybės pagalbą branduolinės elektrinės statybai ar eksploatavimui, nes toks aiškinimas prieštarautų Euratomo sutarties 106a straipsnio 3 daliai.

47 Vis dėlto reikia priminti, kad, jeigu Bendrojo Teismo sprendimo motyvais pažeidžiama Sąjungos teisė, bet jo rezoliucinė dalis yra pagrįsta dėl kitų teisinių motyvų, apeliacinis skundas turi būti atmestas (šiuo klausimu žr. 1992 m. birželio 9 d. Sprendimo *Lestelle / Komisija*, C-30/91 P, EU:C:1992:252, 28 punktą; 2009 m. kovo 26 d. Sprendimo *SELEX Sistemi Integrati / Komisija*, C-113/07 P, EU:C:2009:191, 81 punktą; taip pat 2013 m. liepos 18 d. Sprendimo *Komisija ir kt. / Kadi*, C-584/10 P, C-593/10 P ir C-595/10 P, EU:C:2013:518, 150 punktą).

48 Pažymėtina, kad, pirma, SESV 194 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nustatyta, kad kuriant vidaus rinką ar jai veikiant Sąjungos energetikos politika siekiama užtikrinti energijos rinkos veikimą ir energijos tiekimo saugumą Sąjungoje. Šiuo klausimu Teisingumo Teismas jau yra nurodęs, kad SESV 194 straipsnio 1 dalies b punkte energijos tiekimo saugumas Europos Sąjungoje nurodomas kaip vienas iš pagrindinių Sąjungos politikos energetikos srityje tikslų (žr. 2019 m. liepos 29 d. Sprendimo *Inter-Environnement Wallonie ir Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen*, C-411/17, EU:C:2019:622, 156 punktą). Antra, SESV 194 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje numatyta, kad Europos Parlamento ir Tarybos nustatytos būtinos priemonės neturi poveikio valstybės narės teisei apibrėžti savo energijos išteklių naudojimo sąlygas, pasirinkti iš skirtingų energijos šaltinių ir nustatyti bendrą energijos tiekimo struktūrą, ir neatmetama galimybė, kad šis pasirinkimas gali būti susijęs su branduoline energija.

49 Kadangi, remiantis šiomis SESV nuostatomis, valstybės narės turi branduolinės energijos pasirinkimo teisę, matyti, kad Sąjungos teisės tikslai ir principai aplinkos srityje ir Euratomo sutarties tikslai, priminti šio sprendimo 33 punkte, neprieštarauja vieni kitiems, todėl, priešingai, nei teigia Austrijos Respublika, aplinkos apsaugos, atsargumo principai, principas „teršėjas moka“ ir tvarumo principas negali būti laikomi tokiais, kuriais remiantis bet kokiomis aplinkybėmis draudžiama teikti valstybės pagalbą branduolinės elektrinės statybai ar eksploatavimui.

50 Vadinasi, šio sprendimo 46 punkte nurodyta Bendrojo Teismo padaryta teisės klaida neturi jokios reikšmės šio sprendimo 40 punkte nurodyto Austrijos Respublikos argumento atmetimo pagrįstumui ir dėl šios priežasties – skundžiamo sprendimo rezoliucinei daliai, todėl pirmojo pagrindo trečia dalis šiuo klausimu nereikšminga.

51 Taigi reikia atmesti apeliacinio skundo pirmąjį pagrindą.

Dėl antrojo pagrindo

52 Antrajame pagrinde Austrijos Respublika tvirtina, kad nagrinėjamos priemonės klaidingai pripažintos suderinamomis su vidaus rinka remiantis SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktu. Skundžiamame sprendime Bendrasis Teismas neteisingai apibrėžė reikšmingą ekonominę veiklą, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, ir nepatikrino, ar egzistuoja rinkos nepakankamumas.

Šalių argumentai

53 Šio pagrindo pirmoje dalyje Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės palaikoma Austrijos Respublika Bendrąjį Teismą kaltina tuo, kad jis nusprendė, kad pagalbos suderinamumo nagrinėjimas mažiau susijęs su ekonomine veikla, kuriai tiekiama pagalba, nei su siekiamu viešuoju interesu, todėl skundžiamo sprendimo 105 punkte nurodė, jog Komisija nusprendė, kad Hinklio kyšulio C elektrinės statyba siekta plėtoti ekonominę veiklą, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktą, nors ginčijamame sprendime ši institucija neišskyrė nagrinėjamomis priemonėmis palaikomos veiklos, todėl pažeidė šią nuostatą. Be to, Bendrasis Teismas nepateikė vertinimo dėl klausimo, kokia tai yra veikla, taigi skundžiamas sprendimas netinkamai motyvuotas šiuo klausimu.

54 Antrojo pagrindo antroje dalyje Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės palaikoma Austrijos Respublika Bendrąjį Teismą kaltina tuo, kad jis skundžiamo sprendimo 139 ir 144 punktuose nusprendė, jog tam tikra ekonominė veikla, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktą, buvo skirta branduolinei energetikai skatinti, todėl ribotai nagrinėjo pagalbos suderinamumą.

55 Ekonominė veikla, į kurią turėjo būti atsižvelgta vertinant nagrinėjamų priemonių suderinamumą, anot Austrijos Respublikos, buvo elektros energijos gamyba, nes žodžiai „ekonominė veikla“ siejami su įmonių grupe, gaminančia tarpusavyje pakeičiamus produktus, kurie 2015 m. lapkričio 27 d. Komisijos

reglamente (ES) Nr. 2015/2282, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 794/2004 dėl pranešimo apie valstybės pagalbą formų ir informacijos lapų (OL L 325, 2015, p. 1), nurodyti su pažymėtu NACE kodu kaip šis veiklos sektorius, o ne branduolinės elektrinės; nes leidžiančios nukrypti nuostatos valstybės pagalbos srityje aiškinamos griežtai; nes Komisijos 2014–2020 m. Valstybės pagalbos aplinkos apsaugai ir energetikai gairėse nustatyta, kad pagalba atsinaujinantiems energijos šaltiniams turi prisidėti prie šio sektoriaus plėtros, be to, Komisija apskritai savo vertinimą grindžia remdamasi elektros energijos rinka. Taigi, nors Bendrasis Teismas nagrinėjamas priemones vertino pagal tai, kaip jos prisidėjo prie elektros energijos gamybos sektoriaus plėtros, jis padarė kitokią išvadą būtent dėl klausimo, ar pagalba turėjo būti pripažinta leistina ir proporcinga.

56 Antrojo pagrindo trečioje dalyje Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės palaikoma Austrijos Respublika tvirtina, kad skundžiamo sprendimo 151 ir 240 punktuose Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, jog rinkos nepakankamumas nėra būtina pagalbos suderinamumo sąlyga ir kad šiuo atveju be Jungtinės Karalystės intervencijos investicijos į naujus branduolinės energijos gamybos pajėgumus nebūtų padarytos laiku.

57 Komisija ir Slovakijos Respublika mano, kad pirma dalis nepriimtina. Anot Komisijos, ši dalis netenkina reikalavimų, pagal kuriuos apeliaciniame skunde turi būti tiksliai nurodyti skundžiami sprendimo punktai ir pateikta trumpa, bet suprantama, pagrindų, kuriais remiamasi, santrauka. Be to, tam tikrais argumentais siekiama užginčyti ginčijamą, o ne skundžiamą sprendimą. Slovakijos Respublikos nuomone, toje dalyje nurodyti ginčijamo sprendimo trūkumai, kurie negali būti nurodyti savo iniciatyva, arba atsižvelgiant į tai, kaip ta dalis suprantama, joje tik pakartotas pirmojoje instancijoje pateiktas argumentas.

58 Dėl esmės Komisija, Čekijos Respublika, Prancūzijos Respublika, Vengrija, Lenkijos Respublika, Slovakijos Respublika ir Jungtinė Karalystė tvirtina, kad antrasis pagrindas nepagrįstas.

Teisingumo Teismo vertinimas

59 Kiek tai susiję su antrojo pagrindo pirmos dalies priimtinumu, visų pirma pažymėtina, kad jame nurodytas skundžiamo sprendimo 105 punktas. Taigi Teisingumo Teismo procedūros reglamento 169 straipsnio 2 punkto reikalavimai tenkinami. Be to, nors grįsdama šią dalį Austrijos Respublika kaltina Komisiją tuo, kad nepatikslino, kokia buvo nagrinėjamomis priemonėmis remiama ekonominė veikla, apskritai visa ta dalimi siekiama, kad Teisingumo Teismas konstatuotų, jog Bendrasis Teismas nenurodė šio praleidimo, dėl kurio, jos nuomone, ginčijamas sprendimas turi trūkumų. Galiausiai šioje dalyje Austrijos Respublika iš tikrųjų ne pateikia naują argumentą, kaip tai matyti, be kita ko, iš skundžiamo sprendimo 139 punkto, bet teisės požiūriu kritikuoja dėl jos argumento Bendrojo Teismo pateikto atsakymo pagrįstumą, o tai leidžiama daryti Teisingumo Teisme (šiuo klausimu žr. 2018 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Čekijos Respublika / Komisija*, C-4/17 P, EU:C:2018:678, 24 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Todėl Komisijos ir Slovakijos Respublikos pateiktus nepriimtinumu grindžiamus pagrindus reikia atmesti.

60 Dėl esmės, kiek tai susiję, pirma, su antrojo pagrindo pirmomis dviem dalimis, iš SESV 107 straipsnio 3 dalies c punkto matyti, jog tam, kad būtų pripažinta neprieštaraujančia vidaus rinkai pagal šią nuostatą, pagalba turi būti skirta tam tikros ekonominės veiklos rūšių arba tam tikrų ekonomikos sričių plėtrai skatinti. Kiek tai susiję su patikrinimu, ar atitinkama pagalba skatina ekonominės veiklos plėtrą, šioje nuostatoje nenustatyta, kad reikia apibrėžti produktų rinką, kurioje vykdoma ši veikla, nes šios rinkos apibrėžimas reikšmingas tik nagrinėjant, ar numatoma teikti pagalba nepakeičia prekybos sąlygų taip, kad prieštarautų bendram interesui, o tai yra antroji sąlyga, su kuria siejamas pagalbos suderinamumas.

61 Šiuo atveju skundžiamo sprendimo 105 punkte Bendrasis Teismas konstatavo, kad Komisija nepadarė teisės klaidos, kai nusprendė, kad Hinklio kyšulio C elektrinės statyba siekiama plėtoti veiklą, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktą, ir, be kita ko pažymėjo, kad iš ginčijamo sprendimo matyti, jog šia statyba buvo siekiama pakeisti senstančių branduolinių elektrinių, kurias numatyta sustabdyti, gamybos pajėgumus, ir technologija, kuri turi būti naudojama toje elektrinėje, yra pažangesnė nei ta, kuri naudojama esamose elektrinėse.

62 Skundžiamo sprendimo 139 ir 144 punktuose Bendrasis Teismas atmetė Austrijos Respublikos argumentus, kad, pirma, Komisija nenurodė, kokią ekonominę veiklą, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktą, turėjo skatinti nagrinėjamos priemonės, ir, antra, kad šioje nuostatoje ir Euratomo sutarties 2 straipsnio c punkte reikalaujama, kad būtų plėtojama veikla, o ne vien pakeičianti priemonė. Šiuo tikslu jis konstatavo, kad iš ginčijamo sprendimo 392 konstatuojamosios dalies matyti, jog nagrinėjamomis priemonėmis palaikoma veikla buvo branduolinės energijos skatinimas, kad šis tikslas, konkrečiau kalbant, įmonių skatinimas investuoti į naujus branduolinės energijos gamybos pajėgumus, atitinka šių nuostatų reikalavimus ir kad tai, jog šie nauji pajėgumai buvo skirti pakeisti senstantiems branduolinių elektrinių gamybos pajėgumams, neleido konstatuoti, kad nebuvo plėtros, kaip tai suprantama pagal šias nuostatas.

63 Nors Bendrasis Teismas nurodė nagrinėjamų priemonių tikslą, iš tų skundžiamo sprendimo motyvų matyti, jog jis pripažino, kad Komisija nepadarė klaidos, kai nusprendė, kad šios priemonės plėtojo branduolinės energijos gamybą, kuri tikrai yra ekonominė veikla, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktą.

64 Be to, pažymėtina, kad apeliaciniame skunde nenurodytame skundžiamo sprendimo 231 punkte Bendrasis Teismas nurodė, jog Komisija nustatė liberalizuotą elektros energijos gamybos ir tiekimo rinką kaip nagrinėjamų priemonių paveiktą rinką, ir konstatavo, kad šios priemonės iškraipė konkurenciją ir sutrikdė prekybą. Vadinasi, Bendrasis Teismas išnagrinėjo, ar Komisija tinkamai nustatė reikšmingą rinką, vertindama, ar tenkinama SESV 107 straipsnio 3 dalies c punkte nustatyta antroji sąlyga.

65 Taigi taip nuspręsdamas Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos ir nepažeidė pareigos motyvuoti.

66 Antra, kiek tai susiję su antrojo pagrindo trečia dalimi, pažymėtina, kad, nors taikydama SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktą Komisija gali nuspręsti, kad reikia aiškintis, ar planuojama pagalba leidžia pašalinti rinkos nepakankamumą, kad įvertinų šios pagalbos suderinamumą su vidaus rinka, vis dėlto tokio nepakankamumo egzistavimas nėra pagalbos pripažinimo suderinama su vidaus rinka sąlyga taikant šią nuostatą.

67 Taigi Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, skundžiamo sprendimo 151 punkte nuspręsdamas, kad, nors rinkos nepakankamumas gali būti svarbus siekiant pripažinti, kad valstybės pagalba yra suderinama su vidaus rinka, tokio nepakankamumo nebuvimas nebūtinai reiškia, kad SESV 107 straipsnio 3 dalies c punkte numatytos sąlygos neįvykdytos.

68 Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos ir to sprendimo 240 punkte, kai atmesdamas Austrijos Respublikos ir Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės argumentus, kad Komisija negalėjo konstatuoti rinkos nepakankamumo, nurodė, jog šioje nuostatoje nėra sąlygos, susijusios su rinkos nepakankamumu. Beje, Bendrojo Teismo vertinimas, pagal kurį ginčijamame sprendime plėtojami argumentai leido konstatuoti, kad be Jungtinės Karalystės intervencijos investicijos į naują branduolinę elektrinę nebūtų padarytos laiku, yra faktinių aplinkybių vertinimas, kurio Teisingumo Teismas apeliaciniame procese nevykdo, jeigu nenurodytas jų iškraipymas (šiuo klausimu žr. 2020 m. vasario 4 d. Sprendimo *Uniwersytet Wrocławski ir Lenkija / REA*, C-515/17 P ir C-561/17 P, EU:C:2020:73, 47 punktą).

69 Kadangi nepagrįsta nė viena dalis, antrąjį pagrindą reikia atmesti.

Dėl trečiojo pagrindo

70 Trečiajame pagrinde Austrijos Respublika tvirtina, kad skundžiamame sprendime Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai patvirtino Komisijos atliktą nagrinėjamų priemonių proporcingumo nagrinėjimą, nors jis buvo nepakankamas.

Dėl trečiojo pagrindo pirmos dalies

– Šalių argumentai

71 Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės palaikoma Austrijos Respublika Teisingumo Teismą kaltina tuo, kad jis apribojo nagrinėjamų priemonių proporcingumo nagrinėjimą taip, kad jomis siekiamą bendro intereso tikslą susiaurino iki vienintelio tikslo sukurti naujus branduolinės energijos gamybos pajėgumus, nors Komisija turėjo nagrinėti, ar ir kokiu mastu nebuvo kitų, proporcingesnių, priemonių elektros energijos poreikiams Jungtinėje Karalystėje patenkinti.

72 Skundžiamo sprendimo 405, 413 ir 507 punktuose nurodydamas, kad Hinklio kyšulio C elektrinės pastatymu siekta tik apriboti branduolinės energijos dalies bendroje elektros energijos paklausos struktūroje sumažėjimą ir užtikrinti didesnį tiekimą, Bendrasis Teismas darė prielaidą, kad pastarasis galėjo būti užtikrintas tik esant didelei branduolinės energijos bazinei gamybai, o situacija tose šalyse, kuriose elektros energijos tiekimas užtikrinamas nepasitelkiant branduolinės energijos, įrodo, kad pakankamą gamybos lygį galima pasiekti ir kitaip.

73 Toks požiūris savavališkas ir pažeidžia pagal Chartijos 20 straipsnį garantuojamą vienodo požiūrio principą, nes pagalbos elektros energijos iš atsinaujinančių šaltinių gamybai proporcingumą Komisija nagrinėjo atsižvelgdama ne į atsinaujinančios energijos rinką, o į bendrą elektros energijos rinką.

74 Komisija ir Slovakijos Respublika mano, kad ši trečiojo pagrindo dalis nepriimtina, nes ja siekiama užginčyti faktinių aplinkybių vertinimą.

75 Dėl esmės Komisija, Čekijos Respublika, Prancūzijos Respublika, Vengrija, Slovakijos Respublika ir Jungtinė Karalystė tvirtina, kad ši dalis nepagrįsta.

– Teisingumo Teismo vertinimas

76 Kiek tai susiję su Austrijos Respublikos argumentais, pateiktais dėl skundžiamo sprendimo argumentų, kad iš esmės Hinklio kyšulio C elektrinės pastatymu siekiama tik apriboti branduolinės energijos dalies bendroje elektros energijos paklausos struktūroje sumažėjimą, kurio negali kompensuoti energijos iš atsinaujinančiųjų šaltinių gamyba, kad būtų užtikrintas elektros energijos tiekimo saugumas, reikia konstatuoti, kad jais siekiama ginčyti Bendrojo Teismo atliktą faktinių aplinkybių vertinimą, todėl jie nepriimtini apeliaciniame procese remiantis šio sprendimo 68 punkte priminta jurisprudencija.

77 Dėl esmės reikia konstatuoti, kad skundžiamo sprendimo 405 punkte dėl Komisijos nustatyto teigiamo nagrinėjamų priemonių poveikio Bendrasis Teismas pažymėjo, kad šios priemonės yra sudėtinė energetikos politikos priemonių, kurių ėmėsi Jungtinė Karalystė, pertvarkydama elektros energijos rinką, visumos dalis; šia politika siekiama užtikrinti tiekimo saugumą, išteklių įvairovę ir išmetamo anglies dioksido sumažinimą; kad Jungtinės Karalystės sistemai reikės maždaug 60 gigavatų naujų energijos gamybos pajėgumų; kad, atsižvelgiant į planuojamus dabartinių branduolinių elektrinių ir akmens anglis naudojančių elektrinių sustabdymus, Hinklio kyšulio C elektrinės pastatymu siekiama apriboti branduolinės energijos dalies bendroje elektros energijos paklausos struktūroje sumažėjimą; ir kad, remiantis Komisijos išvadomis, vien panaudojus atsinaujinančius energijos šaltinius nebūtų galima

išspręsti būsimų nepakankamo elektros energijos gamybos pajėgumų lygio problemų, kylančių dėl, pirma, paklausos augimo ir, antra, dėl esamų branduolinių elektrinių ir akmens anglis naudojančių elektrinių sustabdymo.

78 Skundžiamo sprendimo 413 punkte Bendrasis Teismas taip pat nurodė, jog Komisija konstatavo, kad dėl daugelio atsinaujinančiųjų energijos šaltinių technologijų protarpinio pobūdžio šios technologijos negali būti laikomos tinkama alternatyva bazinei elektros energijos gamybos technologijai, kaip antai branduolinei energijai, kad pajėgumo, kurį turi suteikti Hinklio kyšulio C elektrinė, ekvivalentas atitinka 14 gigavatų vėjo jėgainių energijos ant žemės ir 11 gigavatų vėjo jėgainių energijos jūroje ir kad netikroviška tikėtis, jog tokie vėjo jėgainių energijos gamybos pajėgumai gali būti pasiekti per tokį patį laikotarpį, koks numatytas Hinklio kyšulio C elektrinės statyboms.

79 Skundžiamo sprendimo 507 punkte Bendrasis Teismas pažymėjo, kad, remiantis Komisijos pateikta informacija, Hinklio kyšulio C elektrinės statybos projektu siekta tik užtikrinti, kad kardinaliai nesumažėtų branduolinės energijos dalis bendroje elektros energijos paklausos struktūroje ir kad atsižvelgiant į Jungtinės Karalystės teisę nustatyti savo energijos šaltinius ir išlaikyti branduolinę energiją kaip vieną iš šių šaltinių, kuri numatyta SESV 194 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje, taip pat Euratomo sutarties 1 straipsnio antroje pastraipoje, 2 straipsnio c punkte ir 192 straipsnio pirmoje pastraipoje, sprendimas išlaikyti branduolinę energiją tiekimo struktūroje negali būti laikomas akivaizdžiai neproporcingu, atsižvelgiant į nagrinėjamų priemonių teigiamą poveikį.

80 Iš šių konstatuotų aplinkybių ar argumentų matyti, kad, priešingai, nei teigia Austrijos Respublika, Bendrasis Teismas išnagrinėjo atitinkamų priemonių proporcingumą, atsižvelgdamas ne tik į tikslą sukurti naujus branduolinės energijos gamybos pajėgumus, bet ir į elektros energijos tiekimo paklausą Jungtinėje Karalystėje, teisingai primindamas, kad ji gali laisvai nustatyti energijos šaltinių visumos sudėtį.

81 Vadinasi, trečiojo pagrindo pirma dalis iš dalies nepriimtina ir iš dalies nepagrįsta.

Dėl trečiojo pagrindo antros dalies

– *Šalių argumentai*

82 Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės palaikoma Austrijos Respublika Bendrąjį Teismą kaltina tuo, kad skundžiamo sprendimo 468 ir paskesniuose punktuose jis nepaisė ginčijamo sprendimo kaip precedento, nes, kaip Komisija, nagrinėjamų priemonių poveikį vertino atskirai ir proporcingumą nagrinėjo tik tiek, kiek jis susijęs su konkurencijos iškraipymu ir realiai įrodomu prekybos trikdymu, kuriuos lėmė šios priemonės, vertinamos atskirai.

83 Komisija, Čekijos Respublika, Prancūzijos Respublika, Vengrija, Slovakijos Respublika ir Jungtinė Karalystė tvirtina, kad ši dalis nepagrįsta.

– *Teisingumo Teismo vertinimas*

84 Primintina, jog, remiantis SESV 108 straipsnio 3 dalimi, Komisijos pagal šią nuostatą pradėta procedūra dėl plano suteikti ar pakeisti pagalbą nagrinėjimo siejama su planu, apie kurį jai pranešta. Taikydama SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktą ši institucija turi išnagrinėti, ar tenkinama antroji sąlyga, su kuria siejamas pagalbos suderinamumas pagal šią nuostatą, t. y. išsiaiškinti, ar planuojama pagalba netrikdo prekybos sąlygų taip, kad prieštarautų bendram interesui.

85 Vadinasi, ši institucija turi išnagrinėti tik planuojamos pagalbos poveikį, atsižvelgdama į informaciją, kurią galėjo turėti priimdama sprendimą (šiuo klausimu žr. 2017 m. rugsėjo 20 d. Sprendimo *Komisija / Frucona Košice*, C-300/16 P, EU:C:2017:706, 70 punktą), ir neturėtų remtis spekuliacijomis, susijusiomis su sprendimo, kurį ji turi priimti, precedento galia ar kitais argumentais dėl šios pagalbos ir kitų pagalbos planų, kurių gali būti imtasi ateityje, bendro poveikio.

86 Taigi Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai nagrinėjamų priemonių proporcingumą nagrinėjo tiek, kiek jis susijęs su konkurencijos iškraipymu ir jo nulemtu prekybos trikdymu.

87 Vadinasi, trečiojo pagrindo antra dalis nepagrįsta.

Dėl trečiojo pagrindo trečios dalies

– *Šalių argumentai*

88 Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės palaikoma Austrijos Respublika Bendrąjį Teismą kaltina tuo, kad skundžiamo sprendimo 470 ir 499 punktuose jis atmetė jos argumentą, kad nagrinėjamos priemonės lemia neproporcingą kitų technologijų diskriminaciją, pažymėdamas, kad ginčijamo sprendimo 403 konstatuojamojoje dalyje Komisija nurodė, jog sutartimi dėl skirtumų kitos technologijos per daug nediskriminuojamos, nes jos taip pat gali būti pakankamai remiamos naudojant tokios pat rūšies priemonę, išskyrus tam tikrus konkrečiam atvejui pritaikytus dalykus, kurie gali būti laikomi būtini dėl technologijų skirtumų. Patvirtindama šį argumentą ji teigia, kad skirtingas požiūris į toje pačioje rinkoje konkuruojančius to paties produkto gamintojus atsižvelgiant į valstybės pagalbą reglamentuojančią teisę lemia struktūrinį ir pernelyg didelį konkurencijos iškraipymą.

89 Slovakijos Respublika mano, kad ši trečiojo pagrindo dalis nepriimtina, nes joje pakartojamas Bendrajame Teisme pateiktas pagrindas, ji pernelyg bendra ir abstrakti, joje nenurodyta, kodėl padaryta teisės klaida, ir ja siekiama, kad iš naujo būtų nagrinėjamos faktinės aplinkybės.

90 Komisija, Čekijos Respublika, Prancūzijos Respublika, Vengrija ir Jungtinė Karalystė tvirtina, kad ši dalis nepagrįsta.

– *Teisingumo Teismo vertinimas*

91 Remiantis suformuota jurisprudencija, iš SESV 256 straipsnio, Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirmos pastraipos ir Procedūros reglamento 169 straipsnio 2 dalies matyti, kad apeliaciniame skunde turi būti tiksliai nurodytos skundžiamos sprendimo, kurį prašoma panaikinti, dalys ir teisiniai argumentai, konkrečiai pagrindžiantys šį prašymą. Šio reikalavimo netenkina apeliacinis skundas, kuriame apsiribojama Bendrajame Teisme jau pateiktų ieškinio pagrindų ir argumentų pakartojimu ir kuriame netgi nėra argumentų, kuriais būtent siekiama identifikuoti skundžiamame sprendime esančią teisės klaidą. Iš tiesų toks apeliacinis skundas tėra vien prašymas peržiūrėti Bendrajame Teisme pateiktą ieškinį, o tai nepriskiriama prie Teisingumo Teismo jurisdikcijos (2017 m. sausio 26 d. Sprendimo *Villeroy & Boch / Komisija*, C-625/13 P, EU:C:2017:52, 69 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

92 Pakartodama Bendrajame Teisme pateiktą argumentą Austrijos Respublika nenurodė priežasčių, dėl kurių skundžiamo sprendimo 470 ir 499 punktuose Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą.

93 Taigi trečiojo pagrindo trečia dalis nepriimtina.

Dėl trečiojo pagrindo ketvirtos dalies

– *Šalių argumentai*

94 Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės palaikoma Austrijos Respublika Bendrąjį Teismą kaltina tuo, kad skundžiamo sprendimo 515 ir paskesniuose punktuose jis nenagrinėjo atitinkamų priemonių proporcingumo, nes nepalygino jų teigiamo ir neigiamo poveikio, be kita ko, jų neigiamo poveikio aplinkai, į kurį Komisija turėjo atsižvelgti. Tokį Bendrojo Teismo atliekamo palyginimo nebuvimą lemia, be kita ko, tai, kad jis neatsižvelgė į branduolinių atliekų tvarkymo ir saugojimo sąnaudas, kurių neišvengiamai atsirastų pradėjus eksploatuoti branduolinę elektrinę, ir, jeigu eksploatuojantis subjektas neturėtų jų padengti, jos būtų nagrinėjamos pagalbos dalis. Todėl neaišku, dėl kokių priežasčių to sprendimo 355 punkte atliekų tvarkymo išlaidos nelaikytos susijusiomis su ginčijamu sprendimu ir neaiškus to sprendimo 359 punkte pateiktas argumentas, kad Austrijos Respublika nepareiškė ieškinio dėl Komisijos sprendimo dėl branduolinių atliekų perdavimo.

95 Komisija, Čekijos Respublika, Prancūzijos Respublika, Vengrija, Lenkijos Respublika, Slovakijos Respublika ir Jungtinė Karalystė tvirtina, kad ši dalis nepagrįsta.

– *Teisingumo Teismo vertinimas*

96 Skundžiamo sprendimo 505–530 punktuose Bendrasis Teismas išnagrinėjo ir atmetė visus Austrijos Respublikos pateiktus argumentus, kuriais siekta užginčyti ginčijamame sprendime Komisijos atliktą teigiamo ir neigiamo nagrinėjamų priemonių poveikio palyginimą. Todėl Austrijos Respublikos argumentas, kad Bendrasis Teismas nenagrinėjo tų priemonių proporcingumo, nes nepalygino jų teigiamo ir neigiamo poveikio, nepagrįstas.

97 Dėl Bendrajame Teisme pateikto argumento, kad Komisija netinkamai atsižvelgė į aplinkos apsaugos, atsargumo principus, principą „teršėjas moka“ ir tvarumo principą, skundžiamo sprendimo 515–517 punktuose Bendrasis Teismas pažymėjo, jog atsižvelgiant į tai, kad nagrinėjamos priemonės konkrečiai nesusijusios su šių principų taikymu, Komisija neturėjo pareigos į juos atsižvelgti, nustatydama šių priemonių teikiamą naudą.

98 Bendrasis Teismas priminė, kad taikydama SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktą Komisija turi palyginti nagrinėjamų priemonių naudą ir jų neigiamą įtaką vidaus rinkai. Vis dėlto jis nusprendė, kad, nors į aplinkos apsaugą turi būti atsižvelgta nustatant ir įgyvendinant Sąjungos politiką, visų pirma politiką, kuria siekiama sukurti vidaus rinką, tiesą sakant, ji nėra viena iš vidaus rinkos, apibrėžtos kaip vidaus sienų neturinti erdvė, kurioje užtikrinamas laisvas prekių, asmenų, paslaugų ir kapitalo judėjimas, sudedamųjų dalių.

99 Taigi Bendrasis Teismas nusprendė, kad nustatydama nagrinėjamų priemonių neigiamą poveikį Komisija neprivalėjo atsižvelgti į tai, kiek nagrinėjamos priemonės yra nepalankios šio principo įgyvendinimo požiūriu, ir tai taip pat pasakytina apie Austrijos Respublikos nurodytus atsargumo principą, principą „teršėjas moka“ ir tvarumo principą.

100 Šiuo klausimu reikia priminti, kad, kaip matyti išnagrinėjus pirmojo pagrindo trečią dalį, reikalavimas saugoti aplinką ir gerinti aplinkos apsaugos lygį, nurodytas, be kita ko, Chartijos 37 straipsnyje, SESV 11 straipsnyje ir 194 straipsnio 1 dalyje, taip pat aplinkos apsaugą reglamentuojančios Sąjungos teisės normos taikomos branduolinės energetikos sektoriuje. Vadinasi, kai Komisija tikrina, ar šiam sektoriui priklausančiai ekonominei veiklai suteikta valstybės pagalba tenkina SESV 107 straipsnio 3 dalies c punkte nustatytą pirmąją sąlygą, primintą šio sprendimo 19 punkte, ji turi patikrinti, kaip nurodyta šio sprendimo 44 ir 45 punktuose, ar ta veikla nepažeidžia aplinkos apsaugą reglamentuojančių Sąjungos teisės normų. Jeigu konstatuoja šių normų pažeidimą, ji privalo tą pagalbą pripažinti nesuderinama su vidaus rinka, ir tam nereikalinga kita nagrinėjimo forma.

101 Vis dėlto tiek, kiek tai susiję su klausimu, ar tokia valstybės pagalba tenkina SESV 107 straipsnio 3 dalies c punkte nustatytą antrąją sąlygą, taip pat primintą šio sprendimo 19 punkte, pagal kurią ši pagalba neturi trikdyti prekybos sąlygų taip, kad prieštarautų bendram interesui, kaip teisingai nusprendė Bendrasis Teismas, reikalaujama palyginti planuojamos pagalbos teigiamą poveikį veiklos, kurią siekiama remti, plėtrai ir neigiamą poveikį, kurį gali padaryti ši pagalba vidaus rinkai. SESV 26 straipsnio 2 dalyje nurodyta, kad šią rinką „sudaro vidaus sienų neturinti erdvė, kurioje pagal Sutarčių nuostatas užtikrinamas laisvas prekių, asmenų, paslaugų ir kapitalo judėjimas“. Todėl nagrinėdama SESV 107 straipsnio 3 dalies c punkte nustatytą antrąją sąlygą Komisija turi atsižvelgti į valstybės pagalbos neigiamą poveikį konkurencijai ir valstybių narių tarpusavio prekybai, tačiau nereikalaujama atsižvelgti į galimą kitokį nei šis neigiamą poveikį.

102 Vadinasi, Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai nusprendė, kad nustatydama nagrinėjamų priemonių neigiamą poveikį Komisija neturėjo atsižvelgti į tai, kiek jos yra nepalankios Austrijos Respublikos nurodytų aplinkos apsaugos, atsargumo principų, principo „teršėjas moka“ ir tvarumo principo įgyvendinimo požiūriu.

103 Be to, Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai skundžiamo sprendimo 520 punkte atmetė argumentą, susijusį su tuo, kad Komisija neatsižvelgė į branduolinių atliekų saugojimo sąnaudas, remdamasis to sprendimo 355 punkte padaryta išvada, kad ginčijamame sprendime suderinamomis pripažintos pagalbos priemonės susijusios tik su branduolinės elektrinės statymu ir eksploatavimu, o ne su galima valstybės pagalba, skirta padengti šių atliekų tvarkymo ir saugojimo sąnaudoms. Kadangi, kaip pažymėjo Bendrasis Teismas to sprendimo 359 punkte, Jungtinė Karalystė tokią valstybės pagalbą suteikė tik priėmus ginčijamą sprendimą, tame punkte jis teisingai konstatavo, kad į šios pagalbos suteikimą negalėjo būti atsižvelgta nagrinėjant ginčijamo sprendimo teisėtumą.

104 Vadinasi, trečiojo pagrindo ketvirta dalis nepagrįsta. Todėl šį apeliacinio skundo trečiąjį pagrindą reikia atmesti.

Dėl ketvirtojo pagrindo

105 Ketvirtajame pagrinde Austrijos Respublika tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nepaisė, kad nagrinėjamos priemonės buvo pagalba veiklai, todėl nesuderinamos su vidaus rinka.

Šalių argumentai

106 Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės palaikoma Austrijos Respublika, nurodydama skundžiamo sprendimo 612 ir 613 punktus, Bendrąjį Teismą kaltina tuo, kad jis patvirtino galimybę pripažinti suderinama su vidaus rinka pagalbą veiklai, kaip antai numatytą Hinklio kyšulio C elektrinei, ir nusprendė, kad investicinės pagalbos ir pagalbos veiklai atskyrimas neturi reikšmės. Pastaroji liberalizuotoje produktų rinkoje leidžiama tik išimtiniais atvejais ir ribotą laikotarpį; ji neprisideda prie veiklos plėtros, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktą, ir iškraipo prekybos sąlygas ekonominiame sektoriuje, kuriame yra teikiama, taip, kad prieštarautų bendram interesui.

107 Be to, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad Komisija neprivalo paisyti tokio atskyrimo, jeigu netaikomos Bendrijos gairės dėl valstybės pagalbos aplinkos apsaugai (OL C 72, 1994, p. 3), nes šis argumentas prieštarauja vienodo požiūrio principui.

108 Komisija, Čekijos Respublika, Prancūzijos Respublika, Vengrija, Lenkijos Respublika, Slovakijos Respublika ir Jungtinė Karalystė tvirtina, kad šis pagrindas nepagrįstas.

Teisingumo Teismo vertinimas

109 Pažymėtina, jog šiame pagrinde Austrijos Respublika nenurodo, kad skundžiamo sprendimo 612 ir 613 punktuose Bendrasis Teismas konstatavo, kad iš 2002 m. rugsėjo 26 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija* (C-351/98, EU:C:2002:530, 76 ir 77 punktai) matyti, jog byloje, kurioje priimtas tas sprendimas, taikytose Bendrijos gairėse dėl valstybės pagalbos aplinkos apsaugai investicinė pagalba buvo aiškiai atskirta nuo pagalbos veiklai ir kad Komisija, kuriai šios gairės privalomos, privalėjo kvalifikuoti nagrinėjamą pagalbą, atsižvelgdama į tose gairėse numatytas kategorijas, bet iš to sprendimo nematyti, jog Komisija privalo atsižvelgti į šias kategorijas, kai Bendrijos gairės dėl valstybės pagalbos aplinkos apsaugai netaikomos.

110 Vis dėlto šie skundžiamo sprendimo punktai negali būti aiškinami jų nesiejant su pirmesniais to sprendimo 575–609 punktais, nes visuose tuose punktuose pateikti motyvai, dėl kurių Bendrasis Teismas atmetė Austrijos Respublikos pagrindą, grindžiamą tuo, kad Komisija turėjo pripažinti, kad nagrinėjamos priemonės buvo „pagalba veiklai, nesuderinama su vidaus rinka“.

111 Kaip nurodyta skundžiamo sprendimo 575 punkte, šis pagrindas susijęs su ginčijamo sprendimo konstatuojamosiomis dalimis, kuriose Komisija nurodė, kad priemonės, susijusios su pagalba veiklai, iš esmės neatitiko SESV 107 straipsnio 3 dalies c punkto, tačiau nagrinėjamos priemonės turėtų būti laikomos lygiavertėms investicinei pagalbai, nes jos turėjo sudaryti sąlygas NNBG įsipareigoti investuoti į Hinklio kyšulio C elektrinės statybą. Šiomis aplinkybėmis Komisija, be kita ko, laikėsi nuomonės, kad „finansinio modeliavimo požiūriu vykdymo kainos išmokų grynoji dabartinė vertė gali būti laikoma lygiaverte vienkartine išmoka, kuria NNBG padedama padengti statybos sąnaudas“.

112 Pirmiausia šiuose skundžiamo sprendimo 579 ir 580 punktuose pateiktuose motyvuose Bendrasis Teismas nurodė, kad pagal suformuotą jurisprudenciją pagalba, kuria siekiama išlaikyti *status quo* arba atleisti įmonę nuo išlaidų, kurių ji paprastai patirtų tvarkydama einamuosius reikalus ar vykdydama įprastą veiklą, negali būti laikoma suderinama su vidaus rinka, nes ji neskatina ekonominės veiklos plėtros, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktą.

113 Skundžiamo sprendimo 581–583 punktuose Bendrasis Teismas konstatavo, kad Komisija ne paneigė šią jurisprudenciją, bet nusprendė, kad ji netaikoma nagrinėjamoms priemonės dėl projekto specifikos ir dėl to, kad šiomis priemonėmis buvo siekiama sudaryti NNBG sąlygas įsipareigoti investuoti į Hinklio kyšulio C elektrinės statybą. Bendrasis Teismas nusprendė, kad šis požiūris neklaidingas, nes nedraudžiama, kad pagalbos priemonė, kuri atitinka SESV 107 straipsnio 3 dalies c punkte nustatytus reikalavimus, būtų pripažinta suderinama su vidaus rinka pagal šią nuostatą, neatsižvelgiant į tai, kaip ji turėtų būti kvalifikuojama – kaip „investicinė pagalba“, ar kaip „pagalba veiklai“.

114 Galiausiai skundžiamo sprendimo 584 ir 585 punktuose Bendrasis Teismas, be kita ko, nusprendė, kad nagrinėjamos priemonės negali būti laikomos pagalba, kuria tik išlaikoma *status quo*, arba pagalba, kuria tik siekiama sumažinti įmonės einamąsias ir įprastas veiklos išlaidas, kurių ji bet kuriuo atveju būtų patyrusi, vykdydama įprastą veiklą, ir pažymėjo, kad be jų jokios investicijos į naujus branduolinės energijos gamybos pajėgumus nebūtų įvykdytos laiku ir kad jos turėjo skatinamąjį poveikį, nes sumažino su investicijomis susijusią riziką siekiant užtikrinti jų pelningumą.

115 Konkrečiau kalbant, Bendrasis Teismas atmetė Austrijos Respublikos argumentus dėl susitarimo dėl skirtumų, be kita ko, skundžiamo sprendimo 589 punkte konstatuodamas, kad iš esmės tai yra rizikos draudimo priemonė, kurios forma – kainų stabilizavimas, užtikrinantis pajamų saugumą ir stabilumą bei skatinantis investicijas, garantuojant nustatytą ir stabilų kainų lygį.

116 Skundžiamo sprendimo 593 punkte jis nurodė, kad vykdymo kaina, kurią leido taikyti Komisija, atsižvelgiama į Hinklio kyšulio C elektrinės statybos kainą, taip pat į šio padalinio veiklos išlaidas, nes „šios išlaidos turi įtakos projekto pelningumui, taigi, ir įtakos sumai, kurią turi pasiekti vykdymo kaina, kad būtų nuspręsta investuoti į naują branduolinę elektrinę“.

117 Taip pat to sprendimo 594 punkte nuspręsta: tai, kad praėjus 15 ir 25 metams vykdymo kaina galės būti peržiūrėta ir kad atliekant šią peržiūrą bus atsižvelgta į su veiklos išlaidomis susijusius aspektus, negali paneigti ryšio tarp nagrinėjamų priemonių ir naujų branduolinės energijos gamybos pajėgumų sukūrimo, nes, atsižvelgiant į tai, kad veiklos išlaidos, kuriomis remiantis buvo apskaičiuota vykdymo kaina, turi būti įvertintos *ex ante* ir kad Hinklio kyšulio C elektrinės eksploatavimo trukmė bus labai ilga, galimybe atlikti tokias peržiūras siekiama sušvelninti riziką, susijusią su ilgalaikėmis išlaidomis abiem šalims, siekiant padidinti arba sumažinti vykdymo kainą, kuri užtikrinta susitarimu dėl skirtumų.

118 Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai remdamasis šiais motyvais atmetė, be kita ko, šį jam nurodytą pagrindą, grindžiamą tuo, kad Komisija nagrinėjamas pagalbos priemones turėjo kvalifikuoti kaip su vidaus rinka nesuderinamą pagalbą veiklai.

119 Iš tikrųjų Bendrasis Teismas pirmiausia teisingai priminė, kad pagalba veiklai iš esmės negali tenkinti SESV 107 straipsnio 3 dalies c punkto taikymui keliamų reikalavimų, nes tokia pagalba tik išlaikoma *status quo* arba siekiama sumažinti įmonės einamąsias ir įprastas veiklos išlaidas, kurių ji bet kuriuo atveju būtų patyrusi, vykdydama įprastą veiklą, todėl ji negali būti laikoma skirta ekonominės veiklos plėtrai skatinti ir sutrikdo prekybos sąlygas taip, kad prieštarautų bendram interesui (šiuo klausimu žr. 1990 m. lapkričio 6 d. Sprendimo *Italija / Komisija*, C-86/89, EU:C:1990:373, 18 punktą; 2000 m. spalio 5 d. Sprendimo *Vokietija /Komisija*, C-288/96, EU:C:2000:537, 88–91 punktus; taip pat 2011 m. liepos 21 d. Sprendimo *Freistaat Sachsen ir Land Sachsen-Anhalt / Komisija*, C-459/10 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2011:515, 33–36 punktus).

120 Antra, nuspręsdamas, kad iš esmės Komisija nepadarė klaidos, kai konstatavo, kad nagrinėjamomis priemonėmis buvo siekiama sudaryti NNBG sąlygas įsipareigoti investuoti į Hinklio kyšulio C elektrinės statybą ir kad be jų nebūtų sukurti nauji branduolinės energijos gamybos pajėgumai, Bendrasis Teismas tinkamai patikrino, ar visos šios priemonės skatino ekonominės veiklos plėtrą ir netrikdė prekybos sąlygų taip, kad prieštarautų bendram interesui.

121 Trečia, atlikdamas šį patikrinimą Bendrasis Teismas neturėjo nagrinėjamų priemonių formaliai kvalifikuoti kaip „investicinės pagalbos“ ar „pagalbos veiklai“, kaip būtų turėjęs daryti, vertindamas Komisijos atliktą pagalbos, kuriai taikomos Bendrijos gairės dėl valstybės pagalbos aplinkos apsaugai, suderinamumo nagrinėjimą. Šiuo atveju iš skundžiamo sprendimo motyvų matyti, jog Komisija nusprendė, kad nagrinėjamos priemonės turėjo būti pripažintos lygiavertėmis investicinei pagalbai ir kad Bendrasis Teismas patvirtino šį vertinimą.

122 Vadinasi, apeliacinio skundo ketvirtasis pagrindas nepagrįstas ir jį reikia atmesti.

Dėl penktojo pagrindo

123 Penktajame pagrinde Austrijos Respublika tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai, pirma, nepakankamai apibrėžė pagalbos elementus ir, antra, nekonstatavo, kad nesilaikyta Komisijos pranešimo dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo garantijomis suteikiamai valstybės pagalbai (OL C 155, 2008, p. 10, toliau – pranešimas dėl garantijų).

Dėl penktojo pagrindo pirmos dalies

– Šalių argumentai

124 Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės palaikoma Austrijos Respublika Bendrąjį Teismą kaltina tuo, kad jis netinkamai apibrėžė pagalbos elementus. Remdamasi skundžiamo sprendimo 251 ir paskesniais punktais, ji nurodo, kad, priešingai, nei tvirtina Bendrasis Teismas, ji teigė ne tai, kad nagrinėjamos

priemonės negalėjo būti tiksliai apibrėžtos kiekybiniu požiūriu, o tai, kad buvo netinkamai apibrėžti pagalbos elementai, pažeidžiant valstybės pagalbos srityje taikomas tam tikras gaires ir reglamentus, kaip ji nurodė Bendrajame Teisme pareikštame ieškinyje.

125 Neaišku, dėl kokios priežasties šiuo atveju netaikomi šie reglamentai ir gairės, atsižvelgiant į vienodo požiūrio ir nediskriminavimo principus. Šis neapibrėžtumas trukdo teisingai vertinti pagalbos proporcingumą, be to, atsižvelgiant ir į tai, kad pradinio biudžeto negalima nustatyti, jeigu jis būtų padidintas, nebūtų galimybės įvykdyti pareigos iš naujo pranešti pagal 2015 m. liepos 13 d. Tarybos reglamento (ES) Nr. 2015/1589, nustatančio išsamias Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 108 straipsnio taikymo taisykles (OL L 248, 2015, p. 9), 1 straipsnio c punktą, siejamą su 2004 m. balandžio 21 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 794/2004, įgyvendinančio Tarybos reglamentą (EB) Nr. 659/1999, nustatantį išsamias EB sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles (OL L 140, 2004, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 4 t., p. 3), 4 straipsnio 1 dalimi, pagal kuriuos Komisijos patvirtinto pradinio biudžeto padidinimas 20 % yra pagalbos pakeitimas. Todėl skundžiamo sprendimo 361 punkte Bendrojo Teismo padaryta išvada, kad galimos papildomos valstybės pagalbos suteikimas nėra ginčijamo sprendimo dalykas, klaidinga.

126 Be to, Austrijos Respublika teigia, kad negalėjimas nustatyti branduolinių atliekų tvarkymo ir saugojimo sąnaudų ir pagalbos priemonės, jeigu Hinklio kyšulio branduolinė elektrinė būtų sustabdyta anksčiau laiko, įrodo, kad pagalbos elementai neapibrėžti. Kiek tai susiję su pagalbos priemone sustabdžius anksčiau laiko, skundžiamo sprendimo 279 punktas patvirtina, kad ginčijamo sprendimo priėmimo dieną Komisija nežinojo tikslios kompensavimo mechanizmo tvarkos, todėl ši institucija neturėjo informacijos, patvirtinančios, kad per didelė kompensacija negalima, o to niekada negalima atmesti. Vien šis motyvas turėjo lemti tai, kad nagrinėjamas priemones reikėjo atmesti.

127 Komisija tvirtina, kad Austrijos Respublikos argumentas dėl tam tikrų reglamentų ir gairių taikytinumo nepriimtinas, nes Austrijos Respublika nenurodė nė menkiausių padarytos teisės klaidos požymių. Jos nuomone, kiti pateikti argumentai taip pat nepriimtini, nes nebuvo pateikti Bendrajame Teisme. Slovakijos Respublika taip pat mano, kad šie argumentai nepriimtini, nes jais pakartojami Bendrajame Teisme pateikti argumentai arba jie yra pernelyg bendri ir netikslūs.

128 Komisija, Prancūzijos Respublika, Vengrija ir Jungtinė Karalystė tvirtina, kad ši penktojo pagrindo dalis bet kuriuo atveju nepagrįsta.

– *Teisingumo Teismo vertinimas*

129 Pirmiausia pažymėtina, kad Bendrajame Teisme pareikšto ieškinio 113 punkte Austrijos Respublika tvirtino: „kadangi netinkamai nustatytas pagalbos elementas, galiausiai netikslus ne tik skirtingų pagalbos priemonių dydis, bet ir visos pagalbos subsidijos ekvivalento grynoji suma“, todėl *a priori* Komisija negalėjo patikrinti nagrinėjamų priemonių suderinamumo su vidaus rinka. Bendrasis Teismas neiškraipė jos argumento, skundžiamo sprendimo 247 punkte nurodydamas, kad Austrijos Respublika iš esmės teigė, jog tik nustačiusi nagrinėjamų priemonių subsidijos ekvivalento konkretų dydį Komisija galėjo nuspręsti dėl jų suderinamumo su vidaus rinka pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktą.

130 Be to, Austrijos Respublikos argumentą, kad netinkamas pagalbos nustatymas lemia „tam tikrų gairių ir reglamentų“ pažeidimą, jau pateiktą Bendrajame Teisme pareikštame ieškinyje, reikia pripažinti nepriimtinu dėl šio sprendimo 91 punkte nurodytų priežasčių. Iš tikrųjų apeliaciniame skunde daroma nuoroda į šiuo klausimu Bendrajame Teisme pateiktus argumentus ir konkrečiai nenurodytos jo padarytos teisės klaidos. Tas pats pasakytina ir apie argumentą, kad neįmanoma teisingai įvertinti pagalbos proporcingumo, jeigu jos elementai tinkamai nenustatyti, nes tiksliai nenurodytos skundžiamos atitinkamo sprendimo dalys.

131 Nepriimtinas ir Austrijos Respublikos argumentas dėl esamos pagalbos pakeitimo, susijęs su Reglamento Nr. 2015/1589 1 straipsnio c punkto, siejamo su Reglamento Nr. 794/2004 4 straipsnio 1 dalimi, pažeidimu, nes jis nebuvo pateiktas Bendrajame Teisme (šiuo klausimu žr. 2012 m. liepos 19 d. Sprendimo *Alliance One International ir Standard Commercial Tobacco / Komisija*, C-628/10 P ir C-14/11 P, EU:C:2012:479, 111 punktą ir 2016 m. liepos 28 d. Sprendimo *Tomana ir kt. / Taryba ir Komisija*, C-330/15 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2016:601, 33 punktą).

132 Taip pat apeliaciniame skunde Austrijos Respublika nekritikavo skundžiamo sprendimo 266 punkto, kuriame Bendrasis Teismas priminė, kad Komisija suteikė leidimą tik tokiam projektui, apie kokį jai pranešta, ir kad apie bet kokį vėlesnį pakeitimą, galintį daryti poveikį nagrinėjamų priemonių suderinamumui su vidaus rinka, reikėjo iš naujo pranešti.

133 Šiomis aplinkybėmis Austrijos Respublika nurodo skundžiamo sprendimo 361 punktą, kuriame Bendrasis Teismas motyvavo, kodėl atmetė jos argumentą, kad ateityje Hinklio kyšulio C elektrinei gali būti suteikta papildoma pagalba valstybės garantijos forma. Vis dėlto dėl tos pačios priežasties, kaip nurodyta šio sprendimo 103 punkte, Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai nusprendė, kad šis argumentas negali paneigti ginčijamo sprendimo teisėtumo, todėl į jį negalima atsižvelgti nagrinėjant tame teisme pareikštą ieškinį, kurio vienintelis dalykas – prašymas panaikinti šį sprendimą dėl nagrinėjamų priemonių.

134 Be to, kaip konstatuota šio sprendimo 103 punkte, Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai atmetė argumentą dėl galimybės nustatyti branduolinių atliekų tvarkymo ir saugojimo sąnaudas nebuvimo, skundžiamo sprendimo 355 punkte nurodydamas, kad Komisijos suderinamomis pripažintos pagalbos priemonės susijusios tik su susitarimu dėl skirtumų, ministerijos susitarimu ir kredito garantija ir kad ginčijamas sprendimas nesusijęs su galimai Jungtinės Karalystės suteikta valstybės pagalba šių atliekų tvarkymo ir saugojimo išlaidoms padengti.

135 Galiausiai, kiek tai susiję su argumentu dėl pagalbos priemonės, jeigu Hinklio kyšulio C branduolinė elektrinė būtų sustabdyta anksčiau laiko, ir dėl galimos per didelės kompensacijos, pažymėtina, jog Austrijos Respublika neįrodė, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 279 punkte pripažinęs, kad ginčijamo sprendimo priėmimo dieną Komisija nežinojo tikslios kompensavimo mechanizmo tvarkos, nurodė, kad Komisija jame tik suteikia leidimą projektui, apie kurį pranešė Jungtinė Karalystė, ir kad jeigu po šio sprendimo priėmimo Jungtinė Karalystė nuspręstų sumokėti kompensaciją, viršijančią kompensacijai už nuosavybės paėmimą reikalingą sumą, tai būtų nauda, kuri nepatektų į to sprendimo taikymo sritį, todėl apie ją Komisijai turėtų būti pranešta.

136 Vadinasi, penktojo pagrindo pirma dalis iš dalies nepriimtina ir iš dalies nepagrįsta.

Dėl penktojo pagrindo antros dalies

– Šalių argumentai

137 Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės palaikoma Austrijos Respublika Bendrąjį Teismą kaltina tuo, kad skundžiamo sprendimo 309 punkte jis neatsakė į klausimą, ar Komisija turėjo taikyti Pranešimą dėl garantijų, o tik nurodė, kad bet kuriuo atveju buvo laikytasi šiame pranešime nustatytų kriterijų.

138 Pranešimo dėl garantijų 4.2 skirsnyje bet kuriuo atveju nurodyta, kad turi būti nustatytas garantijos pagalbos elemento, t. y. gavėjui taip suteiktos naudos, dydis. Todėl nesuprantamas skundžiamo sprendimo 300 punkte pateiktas Bendrojo Teismo vertinimas, kad kredito garantija buvo suteikta įprastomis rinkos sąlygos. Bendrasis Teismas nukrypo nuo jurisprudencijos dėl suteiktos naudos, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį.

139 Austrijos Respublika taip pat daro nuorodą į Pranešimo dėl garantijų 3.2 ir 4.1 skirsnius, pagal kuriuos, jeigu teikiama individuali garantija, Komisija turi patikrinti, ar paskolos gavėjas nepatiria finansinių sunkumų, kaip tai suprantama pagal Bendrijos gaires dėl valstybės pagalbos sunkumų patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti (OL C 244, 2004, p. 2; toliau – Gairės dėl sunkumų patiriančių įmonių). Kadangi šiuo atveju netenkinamos atitikties šioms gairėms sąlygos, Komisija kredito garantijos negalėjo pripažinti suderinama su vidaus rinka. Užuot nurodęs šią klaidą, skundžiamo sprendimo 338 punkte Bendrasis Teismas perkėlė įrodinėjimo pareigą, nuspręsdamas, kad Austrijos Respublika ir Liuksemburgo Didžioji Hercogystė nenurodė, kokio dydžio finansinių sunkumų patyrė EDF.

140 Be pagalbos elemento nustatymo, Pranešimo dėl garantijų 4.1.b skirsnyje nurodyta, kad turi būti nustatyta valstybės garantijos didžiausia suma ir terminas. Skundžiamame sprendime padaryta teisės klaida ir šiuo klausimu.

141 Komisija mano, kad ši dalis nepriimtina, nes iš jos negalima suprasti, kokių teisės klaidų, galinčių lemti skundžiamo sprendimo panaikinimą, padarė Bendrasis Teismas.

142 Bet kuriuo atveju Komisija, Prancūzijos Respublika, Vengrija, Slovakijos Respublika ir Jungtinė Karalystė mano, kad ši dalis nepagrįsta.

– *Teisingumo Teismo vertinimas*

143 Pažymėtina, kad skundžiamo sprendimo 309 punkte Bendrasis Teismas nurodė: „[n]epriklausomai nuo to, ar šiuo atveju Komisija privalėjo atsižvelgti į Pranešime dėl garantijų numatytus kriterijus, Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės ir Austrijos Respublikos argumentus reikia atmesti dėl toliau nurodytų priežasčių“. Šios priežastys išdėstytos skundžiamo sprendimo 310–349 punktuose, kuriuose Bendrasis Teismas papunkčiui atsakė į visus pateiktus argumentus, kuriais siekta įrodyti, kad Komisija nesilaikė šio pranešimo.

144 Taigi apeliacinis skundas susijęs tik su vienu iš visų šių punktų, t. y. to sprendimo 338 punktu, kuriame Bendrasis Teismas nurodė, kad Austrijos Respublikos ir Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės pateikti įrodymai nepatvirtina, kad EDF patyrė finansinių sunkumų, kaip tai suprantama pagal Gairių dėl sunkumų patiriančių įmonių 9 dalį, todėl reikia atmesti šių valstybių narių argumentą, kuriuo remiantis dėl to, kad EDF buvo sunkumų patirianti įmonė, Komisija turėjo laikytis nuomonės, kad kredito garantijos pagalbos elementas buvo tokio paties dydžio kaip ir suma, kurią iš tikrųjų padengia ta garantija.

145 Taigi matyti, kad pirmasis Austrijos Respublikos argumentas, pagal kurį Bendrasis Teismas neatsakė į klausimą, ar Komisija turėjo taikyti Pranešimą dėl garantijų, nepagrįstas, nes Bendrasis Teismas išnagrinėjo visus argumentus, pateiktus dėl šio pranešimo nesilaikymo, ir kad dėl šių argumentų jo pateikti atsakymai, išskyrus pateiktąjį skundžiamo sprendimo 338 punkte, nekritikuojami.

146 Skundžiamo sprendimo 300 punkte, susijusiame su Austrijos Respublikos antruoju argumentu, Bendrasis Teismas atmetė šios valstybės narės argumentą, kad Komisija padarė klaidą, kai vertindama projekto neįgyvendinimo rizikos tikimybę, kad nustatytų tinkamą garantijos dydį, atsižvelgė į susitarimo dėl skirtumų ir ministerijos susitarimo poveikį. Iš esmės Bendrasis Teismas nurodė, kad nedraudžiama atsižvelgti į šį poveikį, nes nagrinėjamos priemonės sudaro visumą ir jų poveikis, be kita ko, susitarimu dėl skirtumų garantuotas pajamų srautas, buvo svarbus aspektas analizuojant projekto neįgyvendinimo rizikos tikimybę.

147 Reikia konstatuoti, kad šis argumentas grindžiamas klaidingu skundžiamo sprendimo aiškinimu, nes jo 300 punkte nenurodyta, jog, nepaisant to, kad atsižvelgta į susitarimą dėl skirtumų ir ministerijos susitarimą, kredito garantija buvo suteikta įprastomis rinkos sąlygomis.

148 Kiek tai susiję su Austrijos Respublikos pateiktu trečiuoju argumentu, kad Bendrasis Teismas nekonstatavo Komisijos padarytos teisės klaidos, atsižvelgdamas į Pranešimą dėl garantijų, pagal kurį reikia aiškintis, ar paskolos gavėjas nepatiria finansinių sunkumų, kaip tai suprantama pagal Gaires dėl sunkumus patiriančių įmonių, ir skundžiamo sprendimo 338 punkte perkėlė įrodinėjimo pareigą šiuo klausimu, pažymėtina, jog, pirma, šio pranešimo dalys, kuriomis remiasi ši valstybė narė, susijusios ne su pagalbos suderinamumo su vidaus rinka vertinimu, o su valstybės pagalbos buvimu.

149 Antra, skundžiamo sprendimo 338 punkte, kurį vienintelį Austrijos Respublika nurodė grįsdama šį argumentą, tik užbaigiamas to sprendimo 323–337 punktuose atliktas nagrinėjimas dėl Austrijos Respublikos ir Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės teiginio, kad nagrinėjant bylą Bendrajame Teisme jų pirmą kartą pateikti įrodymai patvirtina, kad EDF patyrė finansinių sunkumų. Bendrasis Teismas, išnagrinėjęs šiuos teiginius ir nusprendęs, kad šie įrodymai nepatvirtina, jog EDF patyrė finansinių sunkumų, kaip tai suprantama pagal Gairių dėl sunkumų patiriančių įmonių 9 dalį, neperkėlė įrodinėjimo pareigos, kaip tvirtina Austrijos Respublika. Todėl šis argumentas nepagrįstas.

150 Dėl Austrijos Respublikos paskutinio argumento, kad turi būti nustatyta valstybės garantijos didžiausia suma ir terminas, reikia pažymėti, kad jis nepriimtinas remiantis šio sprendimo 91 punkte priminta jurisprudencija, nes tiksliai nenurodytos skundžiamos sprendimo, kurį prašoma panaikinti, dalys.

151 Vadinasi, penktojo pagrindo antra dalis iš dalies nepriimtina ir iš dalies nepagrįsta. Todėl penktąjį apeliacinio skundo pagrindą reikia atmesti.

152 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, apeliacinį skundą reikia atmesti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

153 Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliaciniame procese pagal jo 184 straipsnio 1 dalį, iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

154 Kadangi šiuo atveju Austrijos Respublika pralaimėjo bylą, o Komisija reikalavo priteisti bylinėjimosi išlaidas, Austrijos Respublika padengia savo ir Komisijos bylinėjimosi išlaidas, patirtas apeliacinėje instancijoje.

155 Pagal Procedūros reglamento 140 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliaciniame procese pagal jo 184 straipsnio 1 dalį, į bylą įstojusios valstybės narės ir institucijos padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Todėl Čekijos Respublika, Prancūzijos Respublika, Liuksemburgo Didžioji Hercogystė, Vengrija, Lenkijos Respublika, Slovakijos Respublika ir Jungtinė Karalystė padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

1. **Atmesti apeliacinį skundą.**

2. **Austrijos Respublika padengia savo ir Europos Komisijos bylinėjimosi išlaidas, patirtas apeliacinėje instancijoje.**

3. **Čekijos Respublika, Prancūzijos Respublika, Liuksemburgo Didžioji Hercogystė, Vengrija, Lenkijos Respublika, Slovakijos Respublika ir Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.